

er Skydsstæffernes og deres Medhjælperes Fritagelse det væsentligste Vederlag for den med disse Personers Stilling forbundne Uleilighed, idet det isøvrigt ved Reglementet er paatænkt at tilstaae dem Tilfigelsespengene, der udgjøre 2 Sk. for hver tilstaaet Mand.

I det af Lagthinget vedtagne Udcast vare blandt Undtagelserne ogsaa Embedsmænd anførte, men da de utvivlsomt allerede ere undtagne ved den i Sen givne Hovedregel, ansæes det unødvendigt at opsøre dem blandt de specielle Undtagelser. Det Samme kunde vel ogsaa synes at maatte gjælde om Sysselmændene, men da flere af dem dyrke deres Jord og roe paa Fiskeri, og saaledes ved Siden af deres offentlige Bestilling have et Erhverv, i hvilket de ere vantede til at udføre det Arbejde, hvorom der er Spørgsmaal ved Skydspligtens Opfyldelse, er det anseet for rettest udtrykkelig at optage dem blandt Undtagelserne. De øvrige Undtagelser ere motiverede med Hensynet til de Paagjældendes offentlige eller communale Stilling, der forhindrer dem i at udføre den personlige Skydspligt, (ang. Kirkeværger jfr. ogsaa N. L. 2—9—2). At Spørgsmaalet om en saadan personlig Byrde som Skydspligten bør afgjøres ved ordinair Rettergang, er formeentlig en Selvsølge.

ad § 3.

Foruden, hvad der ovenfor er hittret om Skydsstæffen, bemærkes med Hensyn til denne §'s Indhold endvidere Følgende. Bestemmelsen om, at Sysselmændene ved hvert Kvartals Slutning have at dække Skydsomkostningerne ved Hjælp af de til dem fra Fattigforstanderne indbetalte Penge, kunde vel synes noget ubillig mod Skydsmandstabet, der saaledes ofte vil komme til i længere Tid at vente paa Betaling; men dette lader sig neppe undgaae, fordi de Beløb, hvoraf Betalingen skal udredes, kun indbetales til Sysselmændene kvartalsviis (jfr. Lov om Fattigvæsenet paa Færøerne af 22de Marts 1855 § 11). Skjøndt Sysselmændene efter Sens Indhold skulle foretage Afregning med Skydsstæffen hvert Kvartal, bør de dog formeentlig kun aflægge Regnskab een Gang om Aaret, og er det anseet for passende, at

der hertil indbrømmes dem en Frist af en Maaned efter Regnskabsaarets Udløb, medens Kassereeren derefter faaer to Maaneders Frist til Udarbejdelsen af Hovedregnskabet. Det vilde muligen for at kontrollere Overholdelsen af Skydstaxten have været heldigt, om det kunde paalægges Skydsstæfferne at aflægge Regnskab for den private Skyds; men ligesom beinlede Bestillingsmænds præsumtive Mangel paa Skrivekyndighed ikke har tilladt Saadant, saaledes vil det omhandlede Middel til at kontrollere Skydstaxtens Overholdelse formeentlig ogsaa være mindre nødvendig, naar Skydstaxten paa den bedst mulige Maade navnlig ved Dpflag hos Sysselmænd og Skydsstæffere bringes til almindelig Kundskab.

ad § 4.

At Vaade, der ikke bruges til noget Erhverv, ere undtagne fra at udsættes til Skyds, er efter Lagthingets Udtalelser begrundet i den hidtil fulgte Praxis.

ad § 5.

I det af Lagthinget vedtagne Udcast til et Reglement for Skydsvæsenet var der optaget en §, hvorefter der „i Reglen“ ikke skulde stiftes paa Søn- og Helligdage, ei heller paa Balgdage, saalænge Balgene varede. Ministeriet bemærkede i denne Anledning i Skrivelse til Amtmanden over Færøerne, at den første Deel af denne § ikke skjønedes at kunne bifalbes, idet det, foruden at en saadan Bestemmelse i Realiteten kunde medføre forskjellig Ulempe, overhovedet var tvivlsomt, om der ved et administrativt Bei givet Reglement kunde gjøres Forandring i de gjældende Bestemmelser om Sabbathens Helligholdelse, hvilke ikke gaae ud paa at forhjude Rejsendes Befordring paa Søn- og Helligdage. Da Amtmanden imidlertid senere har oplyst, at det paa Grund af den store Vægt, som den færøiske Befolkning lægger paa, at Sabbathen overholdes som Hviledag, formeentlig vilde vække Uvillie, om den omhandlede Bestemmelse ganske tilfidesattes, hvilket desuden — henseet til, at Præsten paa de fleste Steder kun kommer faa Gange om Aaret til Gudsstjeneste, der da altid er forbunden med